

[Pia Gjellerup]

behandlet og betjent i de forskellige forvaltninger, mod netop, at der sker det, som hr. Helge Adam Møller siger ikke er formålet med forslaget, nemlig at deres oplysninger flyder rundt.

Det er muligt, det ikke er formålet med forslaget, men det bliver resultatet, og bare frygten for, at det kunne blive resultatet, skaber mange flere problemer for SSP-arbejdet end de, javel, vanskelige tavshedspligtsregler, vi har, men ikke vanskeligere, end at de i samtlige de sager, der har været rejst, ville kunne være løst, hvis man havde vidst, hvordan man kunne bruge reglerne.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Hr. Helge Adam Møllers udsagn om, at han gerne ville give en nærmere redegørelse for disse problemer, afslører egentlig en mangel i Folketingets forretningsorden, nemlig den, at medlemmerne ikke kan afæske hinanden besvarelser på nogen spørgsmål.

Jeg kender også godt udsagnene fra SSP-medarbejderen nede fra Rødby, nede fra Storstrøms Amt, og de problemer, der var dér. Og som jeg erindrer dem, minder de meget om det, der beskrives i Amtskommunernes & Kommunernes Forskningsinstituts undersøgelse om SSP-samarbejdet i kommunerne. Jeg tillader mig at citere fra side 151, der omhandler tavshedspligten og ønsket om at komme forbi tavshedspligten, og det handler om forældrene. Man skriver her, at spørgsmålet er, at måske »handler problemet om tavshedspligt også om, at det er besværligt at inddrage forældrene, fordi tingene dermed tager længere tid. De har måske en anden mening om, hvordan deres eller deres barns problemer skal løses, end de professionelle har, eller de kan måske finde på at blande sig i eventuelle tiltag.«

Det er nok et af kernepunkterne i spørgsmålet om tavshedspligten. Man skal have samtykke fra forældrene om, hvad det er for foranstaltninger, man sætter i gang, og det er der måske nogle pædagoger, som er meget grebet af, som det også skrives i denne udmærkede redegørelse. Med en moderne sagsbehandling, som skal gå hurtigt og stærkt, opfatter de det som en besværlighed at skulle have forældrene med ind i arbejdet, og derfor siger de måske, at det er besværligt at lave SSP-arbejde.

Var det ikke det, der var baggrunden for, at man betragtede det som besværligt og holdt op med at lave SSP i Rødby?

Leif Hermann (SF):

Jeg har haft det på samme måde som den socialdemokratiske ordfører. Jeg finder det faktisk ganske urimeligt, at vi skal behandle et lovforslag på 5 minutter, der har så vidtgående og væsentlige spørgsmål til behandling, som det er tilfældet her, når disse spørgsmål i realiteten intet har med hinanden at gøre, ud over at de tilfældigvis er placeret i den samme retsplejelov. Der kunne endda med god grund argumenteres for forlænget taletid for hvert af de vigtige problemer, som dette lovforslag beskæftiger sig med.

Når det er sagt, så skal jeg sige de positive ting først. Vi synes, at det er fint, at justitsministeren er kommet med udspillet efter Hauschildtdommen, således at vi får bragt disse dommerhabilitetsproblemer helt og aldeles på plads, så vi ikke kan mistænkes for at overtræde Europarådets Menneskerettighedskonvention.

Og vi er også glade for, at ministeren har udvidet området til også at omfatte andre indgreb ud over varetægtsfængsling, sådan at inhabilitetsbetingelserne gælder, når der er tale om særligt bestyrket mistanke.

Vi synes også, det er udmærket, at man får adgang til at benytte tolkebistand ved afhøring af døve og stumme og andre handicappede. Jeg troede, må jeg indrømme, da jeg læste forslaget, at der faktisk var tale om, at man i langt langt, i helt overvejende grad havde pligt til anvendelse af tolkebistand i de situationer.

Men så er det altså også slut med det positive, om end det negative selvfølgelig har forskellige nuancer. Det, man nu har foretaget sig med forslaget om at svække forvaltningslovens § 28, stk. 1, i forholdet mellem politiet og de sociale myndigheder og skolevæsenet, når blot man kalder det SSP-samarbejde, er den anden udhuling af det forlig, som vi i sin tid lavede om forvaltningsprocesreformen. Den første var den administrative ændring, man lavede i forbindelse med ophævelsen af de sociale udvalgs særlige stilling i den sociale bistandslov. Her kommer så den anden, hvor vi får en noget ejendommelig form for argumentation.

Hvis man ser på den første bestemmelse, nemlig den, at politiet kan videregive oplysning-